

Jordi Herreruella: «Volem que el Cruïlla sigui una exposició de tota la creativitat del país»

Parlem amb el director del festival barceloní, que la setmana vinent estrena una nova edició

Cruïlla 2019 | Carles Rodríguez

El Cruïlla ja està amb el compte enrere per celebrar una nova edició, la primera en dos anys en poder-se viure en condicions pre pandèmiques, sense mascaretes, ni distàncies. Malgrat que això fa especial il·lusió a l'organització i al seu director, Jordi Herreruella, el festival no ha parat l'activitat en cap moment, i ha seguit programant i ideant nous formats que, de fet, han vingut per quedar-se. I és que el Cruïlla ha recuperat un any més la seva versió XXS -sorgida en pandèmia- i, sumant-li els concerts del Cruïlla Primavera, fa ja mesos que roda. Però la setmana vinent, a partir de dimecres, comença la gran festa: quatre dies de concerts, fins dissabte 9, al Fòrum, amb una cinquantena d'artistes, entre els quals es troben **Els Catarres, Buhos, Rigoberta Bandini Joan Dausà, Ginestà, Queralt Lahoz, The Tyets, Dan Peralbo i El Comboi, Stay Homas, Pupil·les, Rels B, 31 FAM i Leiti Sene**. De tot plegat, en parlem amb Herreruella, director del festival.

Com ha anat el Cruïlla Primavera i la programació que heu fins ara del Cruïlla XXS?

Estem meravellats: hem programat concerts i s'han fet! [RIU] Sembla extraordinari, després de 2 anys de reprogramar, fer concerts amb mesures de seguretat sanitària, tests, mascaretes... I després de la bogeria, poder tornar a condicions pre pandèmiques és fantàstic. El públic, a més,

ha respost molt bé i tots els concerts han funcionat. Ens sentim uns afortunats. Creiem que, tot i les dificultats, aquests 2 anys ens han ajudat a posicionar-nos com un promotor fiable i proper al públic, i la gent ens està recompensant.

Per què heu volgut mantenir enguany el Cruïlla XXS?

Una cosa que va permetre la pandèmia i el petit format que vam fer aleshores va ser el poder programar molts més artistes emergents. Al Parc del fòrum tenim 5 escenaris i el nivell de la programació, per la mateixa evolució del Cruïlla va augmentant, i a vegades no tenim l'espai que voldríem pels grups emergent. Tenir l'XXS, però, ens ha permès descobrir molts artistes, treballar amb ells, i veure com es van desenvolupant. Per això vam fer tot un dia a l'Antiga Fàbrica d'Estrella Damm, com una manera de continuar aquesta tasca amb propostes novelles com **Ariox & Galgo Lento, Els Amics de Manel, La Ludwig Band, Lal'Ba...** Però també hi ha un altre motiu per mantenir l'XXS: hi ha artistes amb qui tenim molt bona relació que se'ns escapen per dates. El Cruïlla es fa quatre dies de juliol, i a vegades no podem coincidir amb artistes amb qui volem seguir treballant -com **Mishima, Leiva, Delafé Y Las Flores Azules, Love Of Lesbian...**-. Per una cosa i altra, per poder seguir treballant amb artistes amics del festival, i continuar descobrint i donant suport a artistes emergents, hem volgut seguir amb el Cruïlla XXS.

[Ver esta publicación en Instagram](#)

Una publicació compartida de Concerts Cruïlla (@cruillaconcerts)

D'aquí a una setmana arrenca la nova edició del Cruïlla: com ho encareu?

Feliços! Com deia respecte als cicles, de cop i volta, després d'aquests 2 anys difícils amb problemes i una lupa tan gran observant-nos, poder fer una edició amb certa normalitat i tornar a estar pendent només de les incidències quotidianes... És molt xulo. No dic que tinguem la millor feina del món, perquè és dura i molt intensa, però el resultat de la nostra feina és que milers de persones guadeixin, s'emocionin, tinguin un somriure a la cara, ballin, s'abracin... Tenir una feina així és molt maco.

Al cartell s'hi mesclen artistes internacionals amb locals, grans noms amb emergents.

És una de les característiques de sempre del Cruïlla, sempre hem combinat aquestes dues coses. Ens sembla que el Cruïlla és un reflex de la ciutat de Barcelona i del país. Barcelona és port, és punt de trobada; és una cruïlla on s'acull a tothom que ve de fora i el fa sentir-se benvingut, però també té una cultura i identitat pròpia, que respecta i cuida. I és com a reflex d'això com visualitzem el festival. No volem imaginar-nos o fer un festival a Barcelona que no transmeti la identitat de la ciutat ni del país. Si ens dirigim -com és el cas, amb un 95%- a un públic local, evidentment aquest públic valora molt positivament la incorporació d'artistes d'aquí.

Ver esta publicación en Instagram

Una publicació compartida de FESTIVAL CRUI?LLA ?? (@cruillafestival)

I com n'heu fet la selecció?

Nosaltres no hem parat en aquests 2 anys, i hem pogut fer concerts amb un munt d'artistes, però la majoria han estat amb el públic assegut, amb distàncies i mascaretes. No hem pogut ballar, i aquest és el nostre objectiu enguany. Tots els artistes d'aquesta edició són propostes ballables. En aquest Cruïlla passarà una cosa que no es veu gaires vegades en els festivals i és que, en alguns moments, part del públic, enlloc d'estar mirant l'escenari, estarà ballant.

Per què consideres que és important programar també artistes locals i emergents? És una aposta més arriscada...

Hem tingut un paper en què alguns artistes catalans es facin grans. Hem vist evolucionar grups des d'escenaris molt petits fins a principals. I crec que és perquè els artistes han aconseguit créixer de públic i nosaltres hi hem tingut alguna cosa a veure. I crec que ha de ser el nostre paper, és un d'aquests retorns que oferim en canvi de l'impacte que tenim. Ens toca correponsabilitzar-nos d'acompanyar, descobrir nous artistes i ampliar el seu públic: que la pròxima vegada que actuïn a la sala, els vagi a veure més gent, i que la pròxima vegada que els programem, passin d'un escenari petit a un mitjà, i acabin formant part dels caps de cartell, juntament amb els artistes internacionals.

I en termes de paritat, us hi heu mirat?

Sí, tenim aquesta sensibilitat. Però jo no m'imposo quotes, ni amb això, ni amb els artistes emergents, ni amb criteris de llengua. Tenim aquesta sensibilitat de tenir-ho en compte, però és més efectiu treballar perquè hi hagi moltes més artistes dones que puguin desenvolupar-se i que puguin arribar a ser cap de cartell i donar-los suport. El tema del desequilibri de gènere en el món de la música és històric, i no el solucionarem amb 2 anys. Cal treballar cada dia perquè es vagi compensant. Pensar que ara podem tenir una programació paritària és una quimera, i forçar-la, i posar artistes en una situació per la qual no estan encara preparades, no les beneficia. Crec que molt més en una feia d'acompanyament i tutelatge perquè això es vagi compensant, que no pas en imposar quotes. A més, amb això de les quotes hi ha un altre problema: a vegades, alguns festivals estableixen clàusules d'exclusivitat en un territori, i per defensar la paritat, acaben exclouent d'artistes femenines a la resta de festivals. Si realment es vol donar suport als gèneres amb menor representació, el millor que es pot fer és no aplicar-los clàusules d'exclusivitat.

Públic al festival Cruïlla Foto: Xavier Mercadé

Et plantejges ampliar aforaments del festival en alguna nova edició?

No, i té a veure amb la visió de sostenibilitat que tenim, sent conscient de l'impacte mediambiental que causen els grans esdeveniments. Nosaltres fa anys que defensem un model més sostenible, que té a veure amb què l'èxit no es valori o mesuri amb qui té més públic sinó amb qui fa el millor festival, especialment quant a experiència d'usuari. Amb això al cap, hem decidit que el màxim aforament fos de 25.000 persones per dia. Fins i tot, els dos dies que fem entre setmana, acabem la programació més d'hora (dimecres a les 11h, i dijous a la 1h), per reduir l'impacte sobre el nostre entorn. Més enllà d'això, nosaltres ens dirigim a un públic local (i el major impacte que té un gran festival són els viatges), i els treballadors i proveïdors que contractem són també locals. Si volem continuar fent aquesta activitat, ens hem de comprometre a compensar i reduir l'impacte d'un esdeveniment com aquest, que genera un consum alt i més residus. És una visió del món que fa uns anys potser no s'entenia, però que la pandèmia ens ha fet entendre que cal que ens hi posem tots.

Al Cruïlla teniu una programació artística que va més enllà de la música i us diferencia

d'altres festivals.

Sí, i ho fem per diversos motius. El primer és perquè, com et deia, som un reflex de Barcelona, i la cosa que més identifica aquest país i la ciutat és la seva creativitat. Això és el que fa que milions de persones ens visitin cada any: la nostra creativitat passada i present. Som una potència mundial en això. Si volem reflectir-ho, no podem quedar-nos només amb la part musical, hem de mostrar al màxim aquesta creativitat en un mateix d'esdeveniment i treure-la de context. Ara mateix, Barcelona té un grup d'il·lustradors potentíssims que molta gent d'aquí no coneix però que treballen pel New Yorker, The Guardian, el New York Times... I com passa en la música amb els artistes emergents, creiem que el nostre paper és poder donar a conèixer aquests il·lustradors, dissenyadors, artistes d'*street art*, etc. Ens agradaria que el Cruïlla fos una exposició de tota la creativitat del país.

[Ver esta publicación en Instagram](#)

Una publicació compartida de FESTIVAL CRUI?LLA ?? (@cruillafestival)

I el segon motiu?

L'altre motiu és que al nostre públic l'interessen més coses, i té més coses en comú a part de la música. L'humor el vam incorporar perquè ens vam adonar que el nostre públic, majoritàriament, tenia interès per l'humor. De fet, arrel d'això, també hem canviat la comunicació que fem, que abans era més formal. I a més, amb l'humor, jo afegeixo un valor d'identitat nacional: l'humor que es fa en català és significativament diferent del que es fa a altres llocs: molt àcid, trepitja la línia vermella permanentment. I segurament la projecció d'artistes que fan humor en català té una importància molt més gran que no li donem. És un factor determinant d'identitat nacional.

Però potser no se li dona prou espai?

A mi em sembla que està evolucionat molt, i molt bé, en poc temps, i crec que no ho hem de forçar. Ara mateix potser hi ha dos o tres artistes que fan humor en català que puguin tenir 1h de show; la gran majoria es mou en formats multiartista, amb repertori de vint minuts. Això evoluciona molt bé i molt ràpid, però no hem de voler córrer, perquè si correm, potser els portem en un lloc pel que no estan preparats. Els hem d'acompanyar, però hem de deixar que el sector es vagi desenvolupant al ritme que li pertoca.

Abans comentaves que vau adonar-vos que al vostre públic li interessava l'humor. Com es descobreix això?

Nosaltres tenim el nostre propi sistema de *big data* i intel·ligència de negoci, i tenim un centre de control de dades funcionant durant el festival. A part de fer concerts, tenim la sensació que ens hem convertit en un gestor de consumidors culturals.

Stay Homas provant el 'Meet&Greet' hologràfic Foto: Arxiu Cruïlla

En relació això, i com ja és habitual, enguany heu llençat experiències tecnològiques noves, com un Meet& Greet hologràfic.

Ja fa uns anys que, en termes d'innovació, som molt capdavaners. El 2015, vam ser el primer festival en ser totalment *cashless*, el 2019 vam oferir la primera experiència 5G en un festival, i l'any passat vam cribar 25.000 persones en sis hores. Això és gràcies a la tecnologia i la disrupció tecnològica. Sempre vivim aquest vincle amb la innovació com a una millora en l'experiència de l'usuari, no des d'un punt de vista de com canvia la creació artística. Aquest any, en aquest sentit, farem dues coses. Per un costat, com deies, un Meet & Greet hologràfic en què el públic veurà un holograma de l'artista i podrà gravar-se un de seu, per ajuntar-los i tenir una imatge plegats sense haver d'exposar l'artista a portar-lo enmig del festival. La segona acció és la presència de l'ARI: una robot d'intel·ligència artificial que estarà atenent les preguntes del públic i fent atenció a l'usuari. Resoldrà dubtes com els horaris dels concerts, com es carreguen les polseres... Tot el que es va a preguntar en un punt d'informació, al qual reforçarà, amb la virtut que pot ser mòbil. Aquestes dues col·laboracions es fan en col·laboració amb Mobile World Capital Barcelona i dues empreses catalanes punteres a nivell internacional en els seus respectius àmbits: el Newtonlab Space -que s'encarreguen del Meet & Greet- i Pal Robotics -encarregats de l'ARI-.

Per últim, una de les altres activitats paral·leles que feu és una exposició d'homenatge a Xavier Mercadé, cap de fotografia i cofundador d'Enderrock, que ens va deixar ara fa quasi un any.

Evidentment. En Xavi ha estat cada any del Cruïlla amb nosaltres -com a pràcticament a cada concert que es feia, era una anima incansable-. Ha fet molt per a la música en directe de Barcelona. Per desgràcia, aquest any no el podem tenir amb nosaltres com ens agradaria, però

d'alguna manera volíem rendir-li un homenatge i recordar-lo. I la millor manera de fer-ho és a través de les seves fotografies. Al Cruïlla no ens volem quedar només amb la música, volem incorporar il·lustració, performance, i també fotografia, i el *master* de la foto en viu és en Xavi.

Un salt -que tant li agradava retratar a Mercadé- de The Last Internacional al Cruïlla 2018 Foto: Xavier Mercadé